

สารคดีสำหรับเด็ก
รางวัลชมเชย ประจำปี ๒๕๕๖

แฉะ

หนูน้อยหัวใจพิราบขาว

ดิศวัตดี อัครยานนท์ เขียน
สุวัฒน์ อัสวไชยชาญ บรรณาธิการและคำนิยม
หทัยชนก เชียงทอง ภาพปกและภาพประกอบ

ดิศวัตต์ อัครยานนท์ เขียน
สุวัฒน์ อัสวไชยชาญ บรรณาธิการและคำนิยาม
หทัยชนก เชียงทอง ภาพปกและภาพประกอบ

น่านมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จัดพิมพ์

นวนิยายหัวใจพิราบแข่ง

ติศวัตต์ อัครยานนท์ เขียน

สุวัฒน์ อัสวไชยชาญ บรรณาธิการและคำนิยม

หทัยชนก เชียงทอง ภาพปกและภาพประกอบ

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2557

ราคา 145 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2557: ติศวัตต์ อัครยานนท์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ติศวัตต์ อัครยานนท์.

นวนิยายหัวใจพิราบแข่ง. -- กรุงเทพฯ: น่านมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2557.

176 หน้า.

1. นวนิยายไทย. I. หทัยชนก เชียงทอง, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.

895.913

ISBN 978-616-04-2002-5

ISBN 978-616-04-2246-3 (ฉบับ e-book)

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตย์วัฒนา ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ ราตรี สังสฤกษ์ ผู้จัดการสำนักพิมพ์
สุชาดา งามวัฒนจินดา บรรณาธิการที่ปรึกษา เอื้อยจิตร บุณนาถ บรรณาธิการบริหาร วาริน วรรณประสาท
บรรณาธิการเล่ม สุวพันธุ์ ชัยปัสชา หัวหน้ากองพิสูจน์อักษรและตรวจสอบ ดวงพร วิญญูธรรมรัตน์
พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ ภทริทิว บุษณะ จิตาภา เรืองอมรวิวัฒน์ ผู้จัดการฝ่ายศิลปกรรม เบญจลิ่งห์
สมบูรณ์ ผู้จัดการกองศิลปกรรม กฤษดา เสงส์งค์ ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม สุนันท์ เพชรวาว
ศิลปกรรม พิมพ์พิศา คุรุธรรมณัฐ คอมพิวเตอร์กราฟิก จิตติมา ศรีรัตนทิพย์ หัวหน้ากองประสานงาน
การผลิต จรัสศรี พรหมเทพ ประสานงานการผลิต ฉัตรทิพย์ กลีสิทธิ์ สำนักงาน บริษัท น่านมีบุ๊คส์
พับลิเคชั่นส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา
กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editorial@nanmeebooks.com

เพลทที่ คลาลิคสแกน โทร. 0-2291-7575 พิมพ์ที่ ที.เอส.บี. โปรดักส์ โทร. 0-2536-6085

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท น่านมีบุ๊คส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท
แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 www.nanmeebooks.com

กระต่ายที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าขาว หน้าขาดหาย

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้ โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน

หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนิยม

คงไม่มีใครไม่เคยเห็นนกพิราบ ด้วยความที่มันเป็นนกที่ปรับตัวอาศัยอยู่ในเมืองหรือในชุมชนได้อย่างดี เรียกว่าไม่เป็นรองนกกระจอก หรือนกเอี้ยงสาธิตาเลย

นกพิราบกับคนมีความสัมพันธ์กันมานาน ย้อนหลังไปได้ถึงหลายพันปีก่อน สมัยอียิปต์ กรีก โรมัน ก็มีบันทึกการใช้นกพิราบช่วยส่งข่าวสาร ความสามารถในการบินกลับสู่บ้านเกิด ไม่ว่าจะอยู่ไกลแค่ไหน นับเป็นธรรมชาติอันน่ามหัศจรรย์ของนกพิราบ ที่คนเราสังเกตเห็นและใช้ประโยชน์จากมันมานาน จนถึงเมื่อสักร้อยปีก่อนนี่เอง ที่มีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ากว่ามาทดแทน ปัจจุบันแม้จะไม่มีใครใช้นกพิราบสื่อสาร แต่การแข่งขันนกพิราบบินกลับรังก็ยังมีอยู่ในหลายๆ ประเทศ

แต่สำหรับคนทั่วไปแล้วคงไม่ค่อยมีใครได้ยินข่าวคราวกันเท่าไร ถ้าไม่ใช่ผู้ที่คลุกคลีอยู่กับวงการนี้โดยเฉพาะ

เมื่อได้อ่านเรื่อง หนูน้อยหัวใจพิราบแข่ง ของคุณติศวัตต์ อัคริยานนท์แล้ว จึงทำให้เรามีโอกาสรับรู้ถึงเรื่องราวของนกพิราบแข่งที่นับเป็นประสบการณ์แปลกใหม่ของนักอ่าน เพราะที่ผ่านมาจะมีผู้ถ่ายทอดหรือบันทึกไว้น้อยมาก

ทว่าความสนุกและรสชาติของหนังสือเล่มนี้ ไม่ใช่ความรู้ในวิชาแข่งนก แต่เป็นความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีพ่อ แม่ และลูกเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผ่านความพยายามที่จะช่วยกันเพาะพันธุ์ฝูงนกพิราบเพื่อแข่งขันให้ได้รางวัลสักครั้งหนึ่งในชีวิตการเลี้ยงนกของผู้เป็นพ่อ ที่ยังไม่เคยประสบความสำเร็จ

แม้เรื่องราวที่ผู้เขียนบันทึกไว้จะเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อกว่า 40 ปีก่อน แต่ก็สามารถฉายภาพได้อย่างแจ่มชัด เต็มไปด้วยชีวิตชีวา ด้วยรายละเอียดของบรรยากาศ ความคิด และการกระทำต่างๆ ของคนในครอบครัว ที่ทำให้ผู้เขียนคำนึงมอดไม่ได้ที่จะนึกถึงครอบครัวของตนเองเมื่อกว่า 40 ปีก่อนเช่นกัน

โดยเฉพาะการเลี้ยงดูอย่างเข้มงวดของครอบครัวสมัยก่อน ที่แตกต่างจากการเลี้ยงดูอย่างค่อนข้างอิสระของครอบครัวสมัยนี้

อย่างไรก็ตาม แม้ผู้เขียนค่านิยมจะอยากเขียนขึ้นชมเรื่องราวในหลายช่วงหลายตอน แต่ในค่านิยมนี้คงมีอาจเปิดเผยเรื่องราวที่ดำเนินไปในเล่มได้ เพราะมีเหตุการณ์และจุดพลิกผันหลายอย่างให้อ่านติดตามและควรจะค้นพบด้วยตนเองไปจนถึงตอนจบของเรื่อง

จนถึงวันนี้ แม้วิทยาศาสตร์จะก้าวล้ำเพียงใด แต่เราก็กังไม่มีคำตอบชัดเจนว่า ทำไมนกพิราบถึงสามารถบินกลับรังได้ แม้จะถูกพาห่างรังออกไปไกลนับพันกิโลเมตร

สมมติฐานหนึ่งที่ค่อนข้างเชื่อถือกันคือ นกมีเข็มทิศแม่เหล็กที่จมูกซึ่งช่วยจับทิศทางของสนามแม่เหล็กโลกให้นำทางกลับบ้าน

แต่สำหรับคนเรา อะไรเล่าที่ทำให้คนในครอบครัวปรารถนาจะกลับบ้านมาพบกัน

ผมเชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นพลังที่มองไม่เห็นเช่นเดียวกับพลังของแม่เหล็ก นั่นคือพลังของความรัก

เชื่อแน่ว่าผู้อ่านจะสัมผัสได้ถึงความรัก และได้รับความสุขจากหนังสือเล่มนี้ไม่มากก็น้อยครับ

สุวัฒน์ อัครไชยชาญ

คำนำสำนักพิมพ์

ตอนเป็นเด็ก เรายังจำได้ไหมว่ามีเรื่องราวอะไรที่ตกตะกอนอยู่ในความทรงจำของชีวิต...ใช่เสียงหัวเราะสนุกสนานตอนหยอกล้อกับเพื่อน หรือหยาดน้ำตาที่หลังรินให้ความรู้เพียงสาของตน ยามแมวมหาอันเป็นที่รักต้องจากไปอย่างไม่มีวันกลับหรือไม่

เราแต่ละคนต่างมีความทรงจำในวัยเยาว์ ที่หากนึกย้อนกลับไปคงสร้างรอยยิ้มน้อยๆ บนใบหน้า วัยเด็กเป็นวัยแห่งการซึมซับ เช่นเดียวกับลูกชายของนักเขียนนักพิราบแข่ง ผู้ปราชัยครั้งแล้วครั้งเล่าในหนังสือเล่มนี้

เขาใช้ชีวิตวัยเด็กกับครอบครัวที่มีทั้งความรักและความขัดแย้ง ได้สัมผัสกับความรักที่อ่อนโยนของพ่อแม่ แต่ในขณะเดียวกันก็ได้รับรู้กับความโหดร้ายของโลกใบนี้ยามที่พ่อพ่ายแพ้จากการแข่งขัน

ชีวิตของผู้เป็นพ่อซึ่งอาจจริงอาจจังกับการเขียนนักพิราบแข่ง สอนให้ผู้เป็นลูกรู้จักชีวิตขึ้นทีละน้อยๆ จากการที่ได้เห็นความผิดหวังครั้งแล้วครั้งเล่า น่าดีใจที่ความผิดหวังของพ่อ ไม่ได้ทำให้ลูกท้อแท้อ่อนแอ แต่กลับสร้างความมานะพยายามช่วยเหลือพ่อให้มีโอกาสสัมผัสกับชัยชนะสักครั้งในชีวิต

“หนูน้อยหัวใจพิราบแข่ง” สะท้อนให้เห็นความรักความผูกพันของคนในครอบครัวที่มีค่าเหนือสิ่งอื่นใด เมื่อคนใดคนหนึ่งในครอบครัวล้มลง คนที่เหลือก็จะช่วยกันประคับประคองให้กำลังใจอยู่เสมอ อานุภาพของความรักทำให้ร้ายกลับกลายเป็นดีได้เสมอ

เมื่อมองย้อนกลับไปในอดีต เราอาจพบว่าตัวเองก็ไม่ต่างจากเด็กชายในเรื่องนี้ ที่กว่าจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ก็ต้องพานพบกับเรื่องราวที่สุขสมหวังและผิดหวังคละเคล้ากันไป นั่นคือรสชาติของชีวิต ที่ทำให้การเกิดมาบนโลกใบนี้ไม่น่าเบื่อจนเกินไป

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

สารบัญ

1	นกพิราบของพ่อ	9
2	เที่ยวเล่นตามประสาเด็ก	13
3	บ้านนก	18
4	บ้านหลังใหม่กับของขวัญวันเกิด	27
5	พ่อกลับมาเลี้ยงนกอีกครั้ง	33
6	เข้าวันหยุดเรียน	39
7	ช่วยพ่อเลี้ยงนกแข่ง	45
8	พุ่มผักเลี้ยงดู	52
9	ลูกนกฝึกบิน	57
10	ไม้เรียวนกพิราบ	63
11	กำหนดการซ้อมและแข่งขัน	68
12	ผู้ช่วยคนใหม่	73
13	ซ้อมนกพิราบแข่ง	81
14	น้ำมันดับปลาอร้อย...อร้อย	88

15	ตามพ่อไปส่งนกพิราบแข่ง	94
16	รอนนกพิราบแข่ง	102
17	นกของพ่อแค่ติดอันดับ	113
18	ความทรงจำกับนาฬิกาจับเวลา	118
19	ความรักแบบเด็กๆ	124
20	แม่กลัวพ่อลงโทษ	129
21	ลับคอนก	136
22	วันคืนแห่งความเศร้า	143
23	เพาะพันธุ์นกอีกครั้ง	147
24	ชมจันทร์	153
25	ผมป่วยเข้าโรงพยาบาล	157
26	กราบใช้จนป่วยหนัก	164
27	ฉลองถ้วยพระราชทาน	169
	เกี่ยวกับผู้เขียน	175

นกพิราบของพ่อ

.....

ปีพุทธศักราช 2511

ปุ่น...ปุ่น...ฉีกกะฉัก...ฉีกกะฉัก

เสียงรถไฟแล่นผ่านสถานีหน้าบ้านปลุกครอบครัวของผมให้ตื่นนอน มันทำหน้าที่แทนนาฬิกาปลุกช่วงเวลาหกโมงเช้าของทุกวัน แม่ตื่นไปจ่ายตลาด แล้วกลับมาหุงหาอาหารด้วยเตาถ่านควันโขมง ประูอาหารให้พ่อก่อนไปทำงาน และผมกับพี่สาวก่อนไปโรงเรียน ส่วนน้องชายกับน้องสาวไม่ได้เข้าโรงเรียน ยังนอนหลับสบายอยู่บนที่นอน นอกจากครอบครัวของผมที่มีพ่อแม่กับลูก 4 คน ยังมีสัตว์เลี้ยงของพ่อเป็นสมาชิกในครอบครัวของเราอีกด้วย ทุกเช้าพ่อจะฝึกสอนมันเหมือนกับฝึกสอนลูก ๆ จนบางครั้งแม็ก็นึกน้อยใจว่าพ่อรักมันมากกว่าพวกเรา

"ไม่กินข้าวกินปลาก่อนหรือพ่อ" แม่หันไปถามตาเขียว

"เดี๋ยวคุณก่อน" พ่อตอบด้วยท่าที่เมินเฉย แล้วปิ่นขึ้นไปบนกรงนกที่ปลุกอยู่บนหลังคาบ้านไม้ชั้นเดียวริมทางรถไฟย่านชุมชน ที่ใครผ่านไปผ่านมาอาจเข้าใจผิดว่าเป็นบ้านสองชั้น

ปัง!!!